

Ο ψεύτης βοσκός

Μια φορά, ήταν ένας μικρός βοσκός που έβοσκε λίγα πρόβατα. Κάθε πρωί, τα έβγαζε από το μαντρί και τα πήγαινε μακριά από το χωριό, να βοσκήσουν στα λιβάδια, όπου το χόρτο ήταν άφθονο.

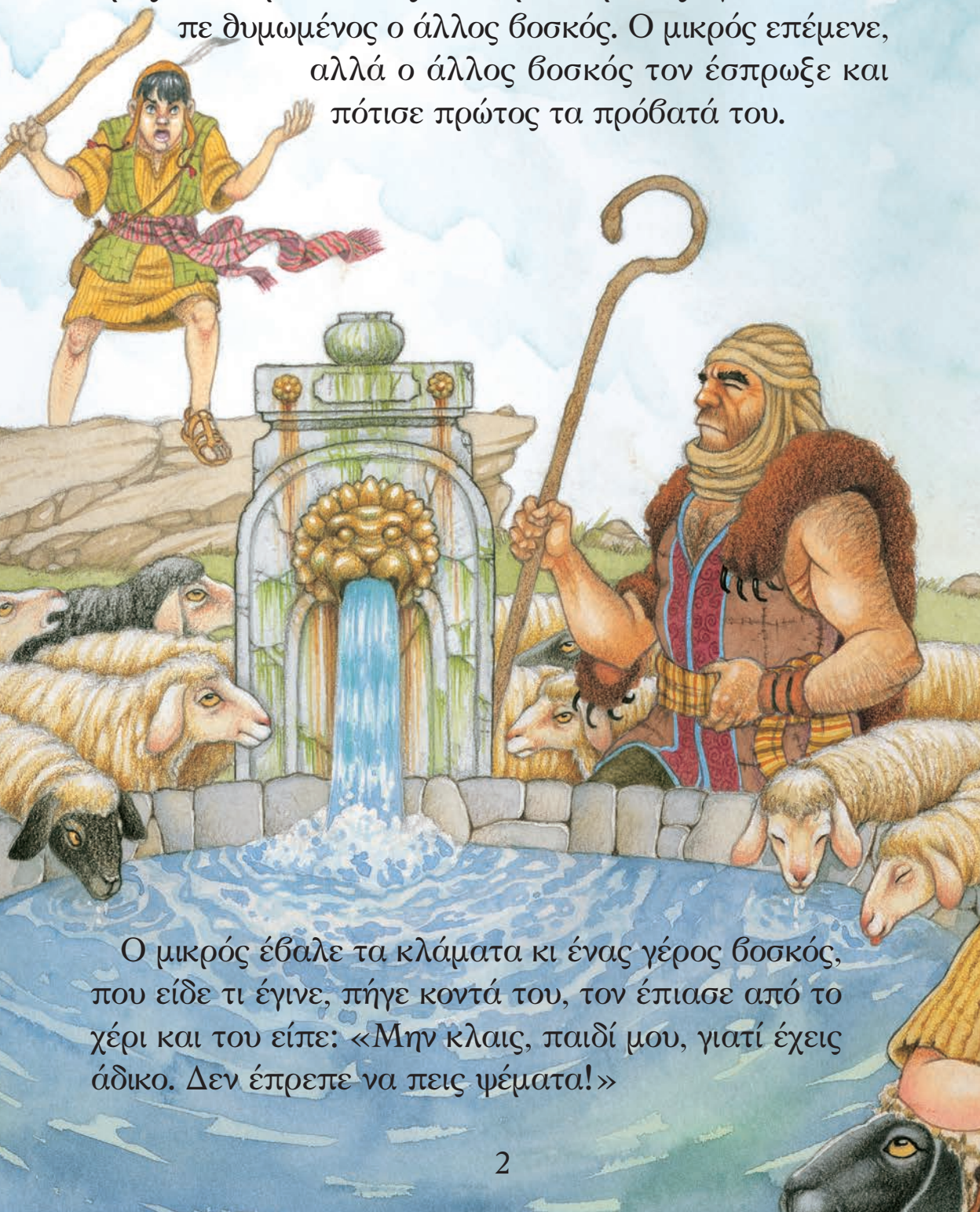
Αυτή τη δουλειά την έκανε πολύ καιρό, κάθε μέρα, κι ενώ στην αρχή τού άρεσε και την ευχαριστιόταν σιγά σιγά άρχισε να βαριέται και δεν ήξερε τι να κάνει μέχρι την ώρα που θα γύριζε πίσω, στο χωριό.

Άφηνε τα πρόβατα να βόσκουν κι αυτός σκάλιζε με τον σουγιά του ένα καλάμι, για να φτιάξει φλογέρα, να παίζει και να περνάει την ώρα του.

Όταν κουραζόταν, ανέβαινε σε ένα ύψωμα και κοιτούσε τότε θα βασιλέψει ο ήλιος, για να γυρίσει πίσω τα πρόβατα στο μαντρί τους.

Μια μέρα που πήγε τα πρόβατα να τα ποτίσει, βρήκε έναν άλλο βοσκό. «Εγώ ήρθα πρώτος!» φώναξε ο μικρός. «Δεν με βλέπεις που ήρθα πρώτος εγώ;» του είπε θυμωμένος ο άλλος βοσκός. Ο μικρός επέμενε, αλλά ο άλλος βοσκός τον έσπρωξε και πότισε πρώτος τα πρόβατά του.

Ο μικρός έβαλε τα κλάματα κι ένας γέρος βοσκός, που είδε τι έγινε, πήγε κοντά του, τον έπιασε από το χέρι και του είπε: «Μην κλαις, παιδί μου, γιατί έχεις άδικο. Δεν έπρεπε να πεις ψέματα!»

Την άλλη μέρα, εκεί που τριγυρνούσε, είδε δυο ωραίες πέρδικες να κάθονται μέσα στη φωλιά τους. Ο μικρός βοσκός τις κυνήγησε για να φύγουν, για να πάει να πάρει τα αυγά μέσα από τη φωλιά τους.

Οι πέρδικες πέταξαν τρομαγμένες και τότε ο μικρός βοσκός πήρε από τη φωλιά όλα τα αυγά.

Του άρεσαν πολύ, γιατί ήταν μικρά κι είχαν όμορφα χρώματα. Σκεφτόταν μάλιστα πού μπορούσε να τα κρύψει, να τα έχει παιχνίδια του και να παίζει. Αλλά εκείνη την ώρα τον είδε ο γερο-βοσκός και τον μάλωσε:

– Πήγαινε γρήγορα τα αυγά στη φωλιά που τα βρήκες! του είπε. Είναι κρίμα να παίρνεις τα αυγά από τις φωλιές των πουλιών. Ύστερα από λίγες μέρες, μέσα από αυτά τα αυγά, θα βγουν πολλές μικρούλες και πολύ όμορφες πέρδικες!

